

РЕШЕНИЕ

№ 465

град София, 26.02.2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД на Република България, Наказателна колегия, II н.о., в съдебно заседание на двадесет и пети октомври две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лидия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Лиляна Методиева

Галина Захарова

при секретар Надя Цекова
и в присъствието на прокурора Кирил Иванов
изслуша докладваното от съдията Лиляна Методиева
н.дело № 1654/2013 год.

Производството по чл. 346 т.1 от НПК е образувано по касационен протест на Йордан Стоев - Апелативен прокурор при Софийска апелативна прокуратура против присъда № 29 от 19.06.2013 год. постановена по ВНОХ дело № 456/2013 год. на Софийски апелативен съд.

В протеста се поддържат касационни основания по чл. 348 ал.1т.1 и 2 от НПК, като в допълнителни съображения към него се излагат доводи за порочен, непълен и едностранчив доказателствен анализ и превратна оценка на доказателствата, довел до неправилно приложение на материалния закон с оправдаването на подсъдимия. По същество се иска присъдата на въззивната инстанция да бъде отменена и делото върнато за ново разглеждане от друг състав.

Представителят на Върховната касационна прокуратура в съдебно заседание поддържа протеста по изложените в него основания.

Подсъдимият чрез защитника си изразява становище за неоснователност на протеста.

Върховният касационен съд, второ наказателно отделение, като взе предвид доводите на страните и в пределите по чл. 347 от НПК изцяло провери правилността на протестираната присъда, за да се произнесе констатира следното:

Делото е разгледано повторно от Софийският апелативен съд, след като с решение № 2 от 7.05.2013 год. по НД № 2240/2012 год. Върховният касационен съд е отменил постановената от въззивната инстанция присъда и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав. При новото разглеждане на делото въззивният състав е обсъдил събраните по делото доказателства и е приел, че фактите в рамките на предявеното обвинение са точно установени, но е формирал различни изводи за приложението на материалния закон. Мотивирал е защо не възприема извода на Софийски градски съд, че сключения в нотариална форма договор за замяна от 11.12.1998 год. не представлява неизгодна сделка по смисъла на чл. 220 ал.2 от НК, отменил е осъдителната присъда и е оправдал подсъдимия, като е изложил съображения, с които представителят на обвинението не се е съгласил.

В срока за обявяване на съдебният акт след проведеното заседание от Върховния касационен съд съдебният състав констатира, че е налице основание за прекратяване на наказателното производство поради следните съображения:

Законодателят е преценил, че наказателното преследване може да бъде реализирано в определени срокове. В този смисъл е разпоредбата на чл. 80 ал.1 от НК, в която са предвидени различни срокове за възбуждане на наказателно преследване в зависимост от размера на наказанието за престъплението по предявеното обвинение. По този начин се цели от една страна да се дисциплинират към процесуална активност органите, които повдигат обвинението, а от друга страна да се гарантира сигурност за извършителя на престъплението, че няма да бъде поставен в състояние на заплахата до края на живота си от евентуално предявяване на обвинение. Изтичането на давността е основание за прекратяване на наказателното производство, за което съдът е длъжен да следи служебно, включително до постановяване на съдебния си акт. Съгласно разпоредбата на чл. 81 ал.3 от НК независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока предвиден в чл. 80 от НК.

В конкретния случай на Т. Д. Д. е предявено обвинение за престъпление по чл. 220 ал.2 от НК, извършено на 11.12.1998 год. За това престъпление е налице промяна в санкционната част на материалния закон, но тя не касае максималния размер на наказанието

лишаване от свобода, което към момента на извършването на деянието и към момента на реализирането на наказателната отговорност е до десет години. Наказателното преследване за него се изключва по давност съгласно чл. 80 ал.1т.3 от НК с изтичане на срок от десет години. Абсолютната давност за наказателно преследване по чл. 80 ал.3 от НК от петнадесет години е изтекла на 11.12.2013 год. т.е. преди постановяване на касационното решение. Касационният състав има задължение да следи служебно за давността и правомощие да прекратява производството по делото. Поради изтекла абсолютна давност за наказателно преследване протестираната присъда на въззивната инстанция следва да бъде отменена и наказателното производство да бъде прекратено, без по същество съдът да обсъжда наведените в протеста доводи за нарушения при оценката на доказателствата и неправилно приложение на материалния закон.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 354 ал.1 т.2 от НПК Върховният касационен съд, второ наказателно отделение

РЕШИ:

Отменява присъда № 29 от 19.06.2013 год. постановена по ВНОХ дело № 456/2013 год. по описа на Софийския апелативен съд, с която е отменена осъдителна присъда от 17.02.2012 год. по НОХ дело №2440/2010 год. на Софийския градски съд и е постановена нова присъда, с която подсъдимият Т. Д. Д. е признат за невиновен и оправдан по предявеното му обвинение по чл. 220 ал.2 от НК.

Прекратява наказателното производство по НД № 1654/2013 год. по описа на ВКС.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: